

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Journalen NB16 : 1850

Citation: Kierkegaard, Søren: "Journalen NB16 : 1850", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 23*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Anne Mette Hansen; Johnny Kondrup, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2006 . Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-nb16-txt-shoot-n48.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 23

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. [Læs CC0-erklæringen](#)

NB16:48

#

Distance.

I en lille Afhandling af Kant »Besvarelse af det Spørgsmaal: hvad er Oplysning« foreslæer K. at udvide den offentlige Brug af Fornuften det meest mulige og indskrænke den private Brug. Ved den private forstaaer han, at fE en Embedsmand qua Embedsmand skal ikke raisonere men gjøre hvad der paaligger – qua Forfatter derimod, henvendende sig til Publikum, kan den samme Mand indrømmes at bruge offentligt sin Fornuft saa frit som muligt, for at belyse ganske almdl. taget Mislighederne. Qua Præst skal en Præst forkynde det Befalede – qua Forfatter kan han fremstille sine Tvivl om Troen.

Jeg vil nu ikke tale om den Mislighed her ligger (hvilken da ogsaa K. selv dog noget afparerer) at saaledes en Embedsmand blev en Dobbeltthed, hvilket især paa det religieuse Gebeet er afsindigt (forresten nu omtrent naet.).

Nei, det jeg vil opbevare er et Udbrud af Kant. Efterat have sat alt sit Haab til »Publikum, betjent ved Forfattere[«] udbryder han: thi at Folkets Formyndere i aandelige Ting (det er ikke de private Embedsmænd, men Forfatterne og Folket er Publikum) selv igjen skulde være umyndige, er en Urimelighed, der løber ud paa Urimelighedernes Forevigelse«

Unegtelig! Men det er kun en Prophetie, der nu allerede længe er indløbet, men udløbet? – ak nei, »det løber jo ud paa Urimelighedernes Forevigelse.«